

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 16.

Niedziela, 19 (31) Stycznia.

1869 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzieliach. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowa Nr. 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnośnienie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nie przyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 1-ej do 2-ej po południu.

Rok 6.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Przyjęcie dworskie. — Ogólna taryfa celna do handlu europejskiego (d. c.). — Awanse; wykreślenie z kontrol. — Rozkaz do wojsk warsz. okr. wojen. — Komitet do rozpoznania prób podanych do podózka Tronu. — Komisja rząd. sprawiedliwości.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Słowianin. — Sprzedaż młyna parowego. — Nowa hipoteczna taryfa Warszawy i Pragi. — Obraz epidemiologiczny miasta Warszawy. — Oświecenie. — Kursa monet. — Wyścigi. — Wiadomości z Petersburga. — Bukiety. — Wypadki w Hiszpanji. — Austria i ziemie słowiańskie. Kwestja galicyjska i zba deputowanych; decyzja sądowa; małżeństwo cywilne; ministerstwo. — Francja. Wiadomości niepokojące. — Ciało prawodawcze. — Jeneral Cialdini. — Agent rumuński. — Turcja i ziemie słowiańskie. Uzbrojenia. — Grecja. Usposobienie wojenne. — Anglja. Powstanie w Nowej Zelandji. — Ameryka. Wojna brazylijsko-pargawajska. — Rozmaitości.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy, (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Bracia Bardet ogrodnicy w Warszawie. — Zupełna wyprzedaż płótna, weby i bielizny w hotelu europejskim, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 18 (30) Stycznia.

Przyjęcie dworskie. — W zeszyły czwartek, 9 stycznia, przed rozpoczęciem balu u dworu, członkowie ciała dyplomatycznego zgrupowali się w sali koncertowej; przyrzeczeniem następujące osoby miały zaszczyt być przedstawionymi Najjaśniejszym Cesarzowi i Cesarzowej: drugi sekretarz ambasady francuskiej p. de Vernouillier; zostający przy teźże ambasadzie p. Paul-Frémy; drugi sekretarz poselstwa tureckiego Turchan-bej, i znakomici cudzoziemcy: p. Harrington, minister rezzydent Stanów Zjednoczonych przy związku szwajcarskim p. Horman-Mahon, hrabia Szowo i p. Caraciolo z książąt de Torella. Najjaśniejszej Cesarzowej mieli zaszczyt przedstawić się: zostający w charakterze ajenta wojskowego przy ambasadzie francuskiej, hrabia Mirebel, i major wojsk angielskich p. Scott. W tymże dniu, podczas balu, p-ni

Vernouillier, p-ni Harrington i panna Szowo, miały także zaszczyt być przedstawionymi Najjaśniejszej Cesarzowej.

OGÓLNA TARYFA CELNA do Handlu Europejskiego.

DZIAŁ DRUGI.

Towary obłożone clem.

ODDZIAŁ III.

Wyroby fabryczne, rękodzielnicze i rzemieślnicze.

(Dalszy ciąg; *)

POZYCJA.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO.
			rsr. kop.
	V. Wyroby tkackie, plecione i dziane.		
	A) Lniane i konopne.		
188.	Liny, powrozy i szpagat z lnu, konopi, z pakuł konopnych i lnianych, lnu nowozelandzkiego (phormium tenax) i z innych roślin, smolone i niesmolone, sieci do łowienia ryb, węże konopne do sikawek, konopne wiadra i płótno żaglowe napuszczone smołą (brezent):		od puda — 40
	Uwaga) Sznurzy, szpagat i t. p., w skład których wchodzi jedwab wełna, pakułki jedwabne lub bawełna, ulegają opłacie jak szmuklerska robota, stosownie do materiału, z jakiego są zrobione.		
189.	Płótno, batyst i lino wszelkie, zmieszane lub niez mieszane z bawełną.		od ceny 30% —
190.	Lniane i konopne tkaniny karprowane i z przerabianymi deseniami, zmieszane i niez mie-		

*) Patrz Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 13 i 15.

POZYCJA.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO.
			rsr. kop.
	szane z bawełną, jako to: bielizna stołowa, ręczniki i wszelkie płótno farbowane i drukowane.		od funta — 65
191.	Drelich wszelki		— 45
192.	Płótno żaglowe, drelich na materace i meble, dywanowe tkaniny z lnu, konopi, dżuty i t. p., lniane i konopne grube tkaniny zmieszane i niez mieszane z bawełną.		— 15
193.	Lniane i konopne i plecione wyroby, prócz szmuklerskiej roboty (pozycja 213), guzików (poz. 220), tiulu (poz. 214) i koronek (poz. 215)		— 50
194.	Cerata i klejonka wszelka prócz jedwabnej (pozycja 200) i wyroby z nich, tudzież płótno zagruntowane farbą do malarstwa.		— 11
195.	Worki płócienne grube.	od puda	— 30
	B) Jedwabne.		
196.	Materje, chustki i wstażki czysto jedwabne, oraz z bourre-de-soie bez przymieszania bawełny, wełny i innych materiałów, w tej liczbie fulary gładkie i wybijane na osnowie (chiné), a również aksamit, plusz i sznela jedwabne i półjedwabne, także wstażki i jedwabne sifa.	od funta	5 —
197.	Fulary drukowane, czyli wybijane na powierzchni w sztukach i chustkach.		3 —
198.	Materje, chustki i wstażki półjedwabne (mające w swej osnowie lub wątku inny jaki materiał) i z bourre-de-soie, z przymieszaniami bawełny, wełny, lnu i konopi		2 20
199.	Jedwabna i półjedwabna szmuklerska robota, wyroby dziane		

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

Część PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

VII.

(Ciąg dalszy *).

— Niestety! rzekł Andrzej zasmucony widocznie — skoro p. de Breuhl odstąpi od swoich zamiarów, zjawia się nowy pretendent.

— Być może... lecz i nowego pozbyć się potrafiłmy także — to już do mnie należy.

— Ach! ileż pani ucierpieć musisz w takich niestannych troskach — zmuszona ciągle opierać się woli rodziców...

Sabina spojrziała w oczy kochanka i rzekła:

— Czyliż ja nie ufam tobie, Andrzej?

Po tych słowach postanowiła już oddalić się. Andrzej chciał pójść sprowadzić jej powóz, lecz odmówiła twierdząc, że obiedwie z Modestą umieją dobrze

chodzić... a wreszcie, łatwo spotkają jakiegoś fiakra po drodze.

Podałą rękę malarzowi i wyszła mówiąc:

— Jutro rozmówię się z p. de Breuhl a pojutrze otrzymasz list odemnie.

Po odejściu Sabiny, Andrzej pozostał obumarty; zdawało się że razem z nią wyszło jego życie — lecz nagle ocucił się z odrętwienia — przyszła mu myśl:

Sabina wyszła pieszo — a więc łatwo mu przyjdzie dogonić ją i chociaż przez chwilę jeszcze poić wzrok jej widokiem.

W dziesięć sekund po powzięciu tego zamiaru, malarz już był na ulicy.

Wieczór był ciemny lecz pomimo to, na spadku ulicy La Tour d'Auvergne, Andrzej dojrzał a raczej przeczuł Sabinę z Modestą i pobiegł szybko za niemi.

Postępując o kilka kroków za hrabianką, Andrzej podziwiał lekkość jej chodu, wdzięk poruszeń.

— Mój Boże, wyszeptał, skoro pomyślę, że kiedyś przyjdzie taka może chwila, gdy ona isć będzie wsparta na mojem ramieniu...

Ta myśl przejęła go rozkosznym dreszczem...

W tej chwili Sabina z Modestą spotkały fiakra na skrócie ulicy Białej — wsiadły doń i... zniknęły w ciemności.

Powóz już był daleko, a malarz stał ciągle jak wryty w kacie trotuaru — patrząc za nim, chwytając uchem oddalony turkot... innych może powozów!

Ponieważ jednak nie mógł pozostać tak wiecznie, przeto rozmyślił się po chwili wrócić do domu, gdy na ulicy Douai, przechodząc około sklepu oświetlonego gazem, usłyszał że ktoś świeżym i wesołym głosem woła go po imieniu.

Zatrzymał się i spojrzął jak człowiek zbudzony ze snu.

O parę kroków przed nim, kobieta w stroju krzyżującym, stała przy drzwiczkach eleganckiej karety, zaprzężonej w parę prześlicznych koni i przyzywała go uprzejmym gestem.

Zebrał całą władzę pamięci, i zaledwie mógł poznać tę wystrojoną damę...

— Wszakże się nie mylę... rzekł wreszcie... To panna Róża.

— Mów pan raczej, Zora de Chantemille, jeżeli łaska, owa! się nagle tuż za uchem malarza cienki falsetowy głosik.

Andrzej odwrócił się i spotkał się oko w oko z młodym paniczem, który wydawał rozkazy woźnicy.

— Ba! rzekł zdziwiony nieco, cofając się, nie wiedziałem o takiej zmianie.

— Pochodzi ona ztąd, mój panie, że Chantemille, jest nazwą dóbr, które darują tej pani nazajutrz po śmierci mego papę dobrodzieja!

Malarz z widoczną ciekawością przyglądał się młodemu rozdawcy dóbr ojcowskich.

Panicz ten ubrany w kruciuchną bonzurkę, kamizelkę wyciętą okrągło i w niski kapelus, przy-

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285 i 286; — N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12 14 i 15.

Posycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr. kop.
	i pończoszane, bez przymieszania lub z przymieszaniem innych materiałów, sieczki szklanej i paciorków, z wyjątkiem guzików (poz. 220), tiulu (poz. 214) i koronek (poz. 215), nadto kanwa jedwabna	od funta	1 —
200.	Cerata i klejotka jedwabne.	"	1 —
	C) <i>Wełniane.</i>		
201.	Wełniane materje folowane:		
	1) Wszelkie prócz oddzielnie wymienionych.	"	— 85
	2) Śukno, półsukno, kazimiry i trikorkazimiry (satin de laine).	"	1 20
	3) Flanela biała, kołdry bajowe i wełniane dery.	"	— 40
	<i>Uwaga.</i> Chustki, szarfy, kotary, pledy i t. p. z powyższych materiałów wełnianych, ulegają tejże opłacie co i same materje.		
202.	Materje niefolowane z wełny i puchu koziego, gładkie, pstro przerabiane i haftowane, z przymieszaniem lub bez przymieszania bawełny, prócz oddzielnie wymienionych w poz. 204—207:		
	1) Mające nie więcej jak 5 arszynów kwadratowych w funcie	"	— 50
	2) " od 5-ciu do 9 ciu arszynów kwadratowych w funcie	"	— 85
	3) " więcej jak 9 arszynów kwadratowych w funcie	"	1 10
203.	Takież drukowane ulegają opłacie oznaczonej w pozycji 202 z dodaniem 30 procent.		
	<i>Ogólne uwagi do poz. 202 i 203.</i> Materje niefolowane z wełny i puchu koziego mające osnowę lub wątek z jedwabiu lub jedwabnych pakulek, ulegają opłacie według pozycji jedwabnych wyrobach, jeżeli zaś przymieszanie to jedwabiu i pakulek jedwabnych stanowić będą tylko desenie lub paski przerabiane lub haftowane, to od takowych materij pobiera się cło o 20 procent wyższe od oznaczonego w poz. 202 i 203.		
	<i>Uwaga 2.</i> Chustki, szarfy i t. p. z niefolowanych mate-		

Posycja	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr. kop.
	rij wełnianych i puchu koziego, oprócz oddzielnie wymienionych w poz. 205, ulegają opłacie takiej samej jak materje.		
204.	Flagtuch, mate ja wełniana biała na pytle młyńskie i pasy wełniane wszelkie bez przymieszania jedwabiu	od funta	— 22
205.	Szale, chustki, pasy i szarfy tureckie i kaszmirskie, francuzkie terno i półterno, także oddzielne szlaki, burty i materje tego rodzaju czysto wełniane lub zmieszane z bawełną, jedwabiem i pakulkami jedwabnymi	"	3 —
206.	Wełniane materje niefolowane do potrzeb fabrycznych, worki do bicia oleju, do cukrowni i t. p., sukno oddzielnie przygotowywane dla fabryk, krajka sukienna, tudzież wołki wszelkie niefarbowane, farbowane i drukowane.	"	— 10
207.	Wełniane dywany wszelkie	"	— 30
208.	Fezki lub czapecki tureckie wełniane haftowane blaszkami lub bez nich.	od tuzina	1 80
209.	Wełniana szmuklerska robota i wełniane, plecione i dziane wyroby wszelkie, rękawiczki, pończochy, taśmy i wstążki czysto wełniane lub zmieszane z lnem, konopiami i bawełną, z wyjątkiem guzików (poz. 220) i koronek (poz. 215).	od funta	— 50
	<i>Uwaga.</i> Od wyrobów wełnianych, szmuklerskich i pończosznicych zawierających przymieszanie jedwabiu w rodzaju ozdób pobiera się 20% dodatkowego cła, nad oznaczone w niniejszej pozycji. (d. c. n.)		
	<i>Awanse. — Wykreślenie z kontrol. —</i> Przez Najwyższe rozkazy w wydziale wojskowym, (11 stycznia), mianowani zostali: zostający przy zarządzie artylerji okręgu wojennego warszawskiego, konduktor <i>Pawliński</i> — na chorążego artylerji fortecznej warszawskiej; (12 stycznia), młodszy członek komisji tymczasowej wojskowsledczej, ustanowionej przy Namiestniku Królestwa Polskiego i głównodowodzącym wojskami okręgu wojennego warszawskiego, asesor kolegjalny <i>Ustimowicz</i> i sekretarz tejże komisji <i>Czernicki</i> — na radców dworu. — Zmarły nadzorca d mów wojskowych w m. Warszawie, sekretarz kolegjalny <i>Wasiliew</i> , wykreślony został z kontrol.		

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 9 stycznia. (Dokończenie). — Najjaśniejszy Pan, Najłaskawiej raczył udzielić niżej wymienionym osobom za gorliwą ich służbę, następujące nagrody: majorom pułków grenadjerskich: 5 kijowskiego, *Czysiakowowi*, 10 małorosyjskiego, *von Stralmanowi*, 5 aleksandryjskiego pułku huzarów, *Pfefferowi* i *Wiazmitinowi* — ordercy św. Stanisława 2-ej kl., ostatniemu z mieczami nad orderem; kapitanom: p. o. starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego, ze sztabu jeneralnego *Christiani*; brygad artylerji: grenadjerskiej: 2 ej, *Romanowowi*, 3-ej, *Lipowskiemu* i *Miklaszewskiemu*, 3-ej konnej, *Szyszkiniowi* — ordercy św. Stanisława 2 kl.; pułków grenadjerskich: 6 tauryckiego, *Pawłowowi*, 7 zmużdzkiego, *Percowowi*, 9 sibirskiego, *Niewżyńskiemu*, 10 małorosyjskiego *Jurago*, 12 astrachańskiego *Kuzminowi*; pułków piechoty: 26 mohylewskiego, *Iwanowowi*, *Pisarszewskiemu* i *Michajłowskiemu*, 31 aleksopolskiego *Petrysycze*, 40 kolywańskiego *Kryżanowskiemu* — ordercy św. Stanisława 3 kl.; sztabs-kapitanom pułków grenadjerskich: 5 kijowskiego, *Borysowowi* i *Koryckiemu*, 6 tauryckiego *Czasznickiemu*, 7 zmużdzkiego *Trofimowowi*, 8 moskiewskiego *Petrowowi* i *Bachtjarowowi*, 9 sibirskiego *Strekalowowi*, 10 małorosyjskiego *Baniewiczowi*, 11 fanagoryjskiego *Putkowskiemu*, 12 as racheńskiego, *Izwiekowowi* i *Sulkowskiemu* (obecnie kapitanowi dymisjonowanemu), pułków piechoty: 13 biełozierskiego *Arseniewowi*, 16 lądzkiego *Mereckiemu* i *Jakubenk*, 29 czernigowskiego *Klemmowi*, 31 aleksopolskiego *Bogolubowowi*, 40 kolywańskiego *Orlińskiemu*; batalionów saperów: 1-go, *Wereszczaginowi*, i 2-go, *Grabbe* — ordercy św. Stanisława 3 kl., *Kryckiemu*, ustanowiony dla nie chrześcijan; batalionów strzelców: 3-o grenadjerskiego, *Bauerowi*, 8-go, *Wojtkiewiczowi*, 10-go, *Zarembe*, 3-ej brygady artylerji konnej, księciu *Ratiewowi*; warszawskiego fortecznego batalionu *Konopakowowi*; pułków dragonów: 5-go kargopolskiego, *Czemostkinowi*, 6-głuchowskiego *Lubienskiemu*, sztab-rotmistrzom pułków ulanów: 5 litewskiego, *Markowiczowi*, 6 wolyńskiego, *Jeniszowi*, 6 klastyckiego pułku huzarów *Mikucowi*, 10 batalionu strzelców, porucznikowi *Fedorowiczowi*, porucznikom batalionów saperów: 1-go, *Fedorowowi*, 2-go, *Surynowowi*, pułków grenadjerskich: 6 tauryckiego *Chaminowi*, 8 moskiewskiego *Firsowowi* i *Czuozmanowi*, sibirskiego *Siwkowowi* i *Szulkiewiczowi*, 10 małorosyjskiego *Bzowskiemu*, 12 astrachańskiego *Zmurinowi*, pułków piechoty: 13 biełozierskiego *Katelnikowowi*, 24 sibirskiego *Tesotonickiemu*, 26 mohylewskiego *Lichoszerstowowi* i *Lebidiewowi*, 29 czernigowskiego *Swiatosławskiemu* i *Grotkowskemu*, 31 aleksopolskiego *Mirowiczowi*, 40 kolywańskiego *Sambikiwowi*, 6-ej brygady artylerji *Jaroszewowi*, 6-głuchowskiego pułku dragonów *Mordmitowiczowi*, 5 litewskiego pułku ulanów *Lutostańskiemu*, pułków huzarów: 5 aleksandryjskiego *Timoszewskiemu*, 6 klastyckiego, *Gizeti*, i 6 ej brygady artylerji, *Zebrowskiemu* — ordercy św. Stanisława 3 kl.; dowódcy 2-ej baterji 7-ej brygady artylerji, podpułkownikowi *Westermarkowi*, majorom pułków grenadjerskich: 6-go tauryckiego *Stepanowowi* — następnę rangę, 7 zmużdzkiego *Albertowowi* — następną rangę z przeniesieniem do 8-go moskiewskiego pułku grenadjerskiego; dowódcy 10

strojony w binokle, czerwone rękawiczki i duży medalion zahaczony przy dewizce zegarka — był uosobieniem śmieszności.

Co się tycze rysów jego twarzy — dość powiedzieć, że nazywając go „małpą”, Toto-Chupin miał najzupełniejszą słuszność.

— Dość tego! zawołała Róża. — Co mi tam znaczy takie lub inne nazwisko? Rzecz główna w tem, że ten pan, który jest moim przyjacielem, musi obiadować z nami.

I nieczekając odpowiedzi, pociągnęła z sobą Andrzeja do sieni oświetlonej gazem.

— A to wybornie! zawołał młody panicz — doprawdy, ja to znajduję wybornem — ja!.. Nakoniec, ponieważ przyjaciele naszych przyjaciół są przyjaciółmi naszymi...

Ogłuszony i zdumiony nieco tak niespodziewaną napaścią, Andrzej począł wymawiać się, lecz bezskutecznie. Róża pragnęła pochwalić się świetnością swojego nowego położenia, zastąpiła mu więc od drzwi powtarzając uparczywie:

— Otóż, będziesz pan obiadował z nami — ja tak chcę — tak chcę koniecznie!

Następnie, jako świadoma już zwyczajów towarzyskich, ujęła Andrzeja i owego panicza za ręce, mówiąc:

— Panie Andrzeju! przedstawiam ci pana Gastona de Gandelu; — Panie Gastonie, przedstawiam ci pana Andrzeja.

Dwaj młodzi ludzie ukłonili się sobie nawzajem.

— Andrzej! zawołał nagle Gaston — ależ ja znam to imię — widziałem już gdzieś pana... Al! wiem już — spotkałem go u mojego papy dobrodzieja. Wszakże to pan masz się zająć orzeźbieniem jego domu?

— W istocie, nie mylisz się pan.

— W takim razie, musisz pozostać z nami — Wiesz co? urznięmy się dzisiaj tego! Im więcej szaleństwa, tem więcej będzie zabawy i śmiechu.

Andrzej opierał się jeszcze.

— Ależ, doprawdy nie mogę służyć państwu — mam schadzke bardzo ważną...

— Co, schadzke? Gadaj pan zdrów! Znam się ja na tem — wyborny ze swoją schadzka! — znajduję ją wyborną — ja!

Andrzej umilkł, wahając się — Znajdował się on w tej chwili pod wpływem tajemniczego smutku, który chciałby rozproszyć lub uciec przed nim! Zresztą, pomyślał, dla czegożby nie miał przyjąć tego zaproszenia? jeżeli reszta towarzystwa będzie w tym samym rodzaju — będzie to zabawne istotnie.

— Ruszajmy! zawołała Róża, wbiegając na schody — proszę za mną!

Andrzej gotował się iść za nią, gdy pan Gaston de Gandelu, zatrzymał do tajemniczo, pociągnawszy za rękaw paltota.

— A co panie? spytał z zachwyceniem, to mi kobieta — nie prawdaz? Ale to nic jeszcze... Dość po-

wiedzieć, zdaje się? Już to do układania i puszczenia w świat kobiet, jestem jedyny! Zapytaj pan tylko Augusta od Riche'go...

— Ależ to rzecz widoczna, rzekł Andrzej z najpoważniejszą miną.

— A widzisz pan! Już to ja taki jestem! Kuty na cztery nogi panie! Powiedziałem sobie że trzeba pchnąć Zorę... Co? to mi dziarskie imię? Sam je wybrałem... Ale Zora nie wystąpi dziś jeszcze jak należało... lecz chwilką cierpliwości! Obstałałem dla niej sześć sukien u Van Klopena. Al! cóż to za suknie! Znasz przecie Van Klopena?

— Przyznaję, że nie słyzałem o nim.

— A to dobre! to mi się podoba, nie znać Van Klopena! Znajduję to wybornem — ja! Ależ Van Klopen, kochany panie, jest to cudotwórca toalet damskich. Jest to Alzacczyk, który zabił wszystkich damskich krawców w Paryżu i na globie!

— A cóż? czy wejdziecie nakoniec? zawołała w tej chwili z niecierpliwością Zora-Róża, ukazując się na schodach.

— Ruszajmy! rzekł Gaston, ciągnąc za sobą Andrzeja. Nie trzeba gniewać Zory, gdyż dostaje ona wtedy ataku nerwowego djabelskiej natury!

Róża i Paweł nie mogli się zgodzić z sobą, choćby z tej prostej przyczyny, że charaktery ich były zanadto podobne. Jeżeli bowiem świeżo kreowana pani de Chantemille, tak aporczywie zapraszała An-

bataljonu strzelców *Jakowlewowi*, 13 bielezińskiego pułku piechoty *Merlini*, rotmistrzowi 6 wołyńskiego pułku ułanów *Mangelusowi*, porucznikom: 6 wołyńskiego pułku ułanów: *Dobrowolskiemu*, zawiadującemu drukarnią sztabu okręgu wojennego warszawskiego *Nipaniczowi*, podporucznikowi 1 bataljonu saperów *Malychincowi*, praporszczykom: 8 bataljonu strzelców *Najdenczowi*, 5 kargopolskiego pułku dragonów *Parszynowi* i *Pawłowiczowi*, kornetom pułków ułanów: 5-go litewskiego *Pietuchowowi*, 6-go wołyńskiego *Wislockiemu* i *Kandybie*—następne rangi.

Komitet przeznaczony do rozpoznania prośb zanieżonych do podnóżka Tronu w czasie pobytu Jego Cesarzkiej Mości w Warszawie w roku zeszłym, z polecenia J.O. Hrabiego Generał-Feldmarszałka Namieśtnika w Królestwie, podaje do publicznej wiadomości, iż z dniem dzisiejszym rozpoczyna wypłatę wsparć pieniężnych z funduszu przeznaczonego na ten cel przez Najjaśniejszego Pana. Osoby zatem interesowane, zechcą po odbiór przyznanych im takowych wsparć zgłosić się niezwłocznie do prawego pawilonu Namieśtnikowskiego pałacu, zaopatrzeni w dowody mogące usprawiedliwić tożsamość podających, jako to w książeczki legitymacyjne, lub jedynie w braku takowych, w inne legalne dowody osobiste. Nadmieniam przytem, że gdy na teraz wykwalifikowane zostały do wsparcia te osoby, które do prośb swych dołączyły formalne świadectwa ubóstwa, przeto te tylko osoby na ten raz zgłosić się winny;—co do innych osób, które do podań nie dołączyły takowych świadectw, to po wykwalifikowaniu stanu ich ubóstwa, o terminie wypłaty wsparć oddzielnie przez gazety zawiadomionem będzie. Co się zresztą dotyczy podań zanieżonych do podnóżka Tronu w innych niezależnie od wsparcia przedmiotach, to interesowane w tej mierze osoby bliższą wiadomość o skutku podań rzeczonych, otrzymywać mogą w tymże Komitecie w każdym czasie, z wyłączeniem jedynie dni przeznaczonych na wypłatę wsparć pieniężnych.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości— podaje do powszechnej wiadomości, iż Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem na 274 posiedzeniu w dniu 22 listopada (4 grudnia) roku zeszłego odbytem, darowiznę na wieczne czasy opłaty corocznej po rs. 7 kop. 50 dla domu schronienia ubogich parafji Cholmskiej obrządku łacińskiego, w Cholmie, i dla klasztoru OO. Reformatorów tamże, przez Franciszka Prażmowskiego, aktem urzędowym z d. 1 (13) Lutego 1864 r. uczynioną i prawnie przyjętą, w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w akcie darowizny wyrażonemi, zatwierdził.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 18 (30) Stycznia.

Do chwili nadejścia do Paryża odpowiedzi rządu greckiego na zawiadomienie ze strony konferencji, chwili która według ostatnich wiadomości nieco jest przewleczona, gdyż dano do

drzeja na obiad, czyniła to głównie w chęci olśnienia go swoim bogactwem— Jej zaproszenie było podobne do wizyty Pawła... Na początek, pokazała mu swoje dwie służące: kucharkę i pokojówkę—ostatnia z nich wyglądała na skończoną filutkę! Następnie malarz musiał zwiedzić cały apartament tej damy! Nie uwolniła go od obejrzenia najmniejszego kącika, najdrobniejszego mebla lub cacka! Biedny młodzieniec, musiał pochwalić sakramentalne obicia salonu niebieskiego koloru i próbować elastyczności aksamiitnych mebli z złożonemi gwoździemi.

Temu przeglądowi przewodniczył z miną zwyciężką, pan Gaston de Gandelu, trzymając w ręku kandelabr o ośmiu świecach, z których kapwały obficie stearynowe krople. Zwracał on uwagę Andrzeja na gustowność każdego przedmiotu i wymieniał zaraz cęgę, jak taksacyjny urzędnik. Czynność ta nie przeszkadzała mu do robienia uwag postronnych.

— Ten zegar naprzykład, rzekł, kosztuje sto tysięcy — za bezcen — nie prawdaż? Doprawdy, bawi mnie to że pan znasz mego papę — lepszy z niego człek czytał hę? Ta żardinjerka kosztuje 300 franków — to jakby darmo! Ale strzeż się pan mego papę — to skąpiec... chciał przecież namówić mnie do pracy! To wyborne! Ja to znajduję wyborne — ja! Śmieszny człowiek! każe mi pracować, gdy sam nie pociągnie już dłużej nad sześć miesięcy — mówił mi to doktor...

Ogromny hałas w przedpokoju przerwał te uwagi Zdechłaczka.

namysłu rządowi helenickiemu, według jednych 5 dni czasu, według drugich 8,—dzienniki mają otwarte pole do robienia różnych przypuszczeń, i nie zaniebują też korzystać z tej sposobności. Tak dziennik *Altonaer Merkur*, zapewnia, że rząd grecki właściwie nie odrzuci deklaracji mocarstw, ale będzie żądał w niej pewnych zmian, a mianowicie wzmianki o narodowościowych dążeniach helenów i ich prawach moralnych. Doniesienia z Londynu, także zapowiadają, że przyjęciu przez gabinet ateński deklaracji mocarstw, będą towarzyszyły liczne zastrzeżenia. Wbrew temu *Nordd. Allg. Ztg.*, twierdzi na mocy doniesień z Aten, że gabinet grecki przyjmie deklarację mocarstw w duchu pojednawczym, tylko w odpowiedzi swej, obok przyjęcia wyformułowanych przez konferencję przepisów prawa narodów, wspomni ogólnikowo o potrzebie brania w rachubę uczuć narodowościowych.—Tenże dziennik utrzymuje, że podane niedawno przez *Patrie* zatrwające wiadomości z Aten, były jedynie ogłoszone w celach spekulacji giełdowej.

Jak donosił nasz telegram, Turcja za pomocą swych reprezentantów przy dworach zagranicznych, zaprzeczyła wieściom o jej uzbrojeniu na wielką skalę, ale zarazem oświadczyła, iż nie zaniebuję przedsiębrać środków ostrożności na wszelki wypadek. Do rzędu takich środków należy zamiar ufortyfikowania Szenicy, leżącej na granicy Hercegowiny i Czarnogórze, dla przecięcia komunikacji Serbji z Czarnogórzem, których wspólnego działania w razie wojny, obawiano się niby w Konstantynopolu. Tymczasem *La France* donosi, że gabinet ateński poufnie badał usposobienie rządów rumuńskiego, serbskiego i bułgarskiego (?) na wypadek wojny, i przekonał się, iż postanowiły one zachować ścisłą neutralność. Gdzie *La France* znalazła samoistny rząd bułgarski, z którym poufnie mógłby się zaościć gabinet ateński, trudno się domyślić, wiadomo tylko, że dzienniki francuzkie w ogóle nie odznaczają się wielką znajomością jeografji, i mało na nią zwracają uwagi.

Odkąd stronnictwo monarchiczne w Hiszpanji otrzymało zwycięstwo przy wyborach do korteżów, walka pretendentów do tronu a raczej ich stronników, stała się żywszą. Ze wszystkich poprzednio wymienionych kandydatów, tylko dwie mają szansę powodzenia i współzawodniczą na serjo z sobą, mianowicie kandydatura księcia Aosta, syna Wiktora Emanuela, i księcia Montpensier. Na poparcie kandydatury

— Ach! otoż i moi goście—zawołał. Postawił na stole kandelabr i wybiegł. Andrzej był zdumiony! Słyszał on wprawdzie nie raz o takich młodych Zdechłaczkach, spotykał ich nawet nie raz, na spacerach — lecz pierwszego dopiero poznał i zobaczył zbliska.

Zdziwienie młodego malarza, pochlebiło Róży. — Jak pan widisz—rzekła—porzuciłam Pawła — najprzód z powodu, że nudził mnie już nieznośnie — powtóre zaś dla tego, że biedak ten nie miał za co kupić mi kawałka suchego chleba.

— Żartujesz panna chyba! Dziś widziałem go właśnie — powiedział że ma dwanaście tysięcy franków rocznego dochodu.

— Mów raczej 12,000 kłamstw! Chyba że... Bo czegoż nie można spodziewać się po człowieku który przyjmuje bilety 500 frankowe od nieznanomych ludzi!

Zamilkła, wruszywszy ramionami. W tej chwili młody Gandelu, wprowadził swoich przyjaciół i przedstawiwszy ich, rzekł:

Moje dziatki! Wszystko co dziś ukąsicie, pochodzi z kuchni Potela! Pośmiejemy się nieco... a potem... rozumiecie mnie? skosztujemy po kropelce białego... za nasze wspólne zdrowie.

Goście byli warcy gospodarza i Andrzej zaczynał już sobie wieszować iż przyjął zaproszenie — gdy drzwi od salonu otworzyły się na rozścież i lokaj wyfraczony, w białym krawacie, zawołał donośnie:

Pani vice-hrabino! obiad już na stole! (d. c. n.)

księcia Aosta odgrzebano jeden z artykułów traktatu utrechskiego, stanowiący prawo rodziny sabaudzkiej do tronu hiszpańskiego, w razie jego opróżnienia. *Patrie*, jako półrządowy organ rządu francuzkiego, nader nieprzychylnego kandydaturze księcia Montpensier, usiłowała wzbudzić podejrzenie, iż takową dla zaszkodzenia Francji, popiera rząd pruski. *Norddeutsche Allg. Zeitung* odpiera ten zarzut, przypominając, że rząd pruski w kwestji obsadzenia tronu hiszpańskiego, od samego początku zachowywał najściślejszą neutralność. Zresztą kwestja osoby, powołanej na tron hiszpański, jak zapewnia madrycki korespondent *Journal de Genève*, nie tak prędko będzie załatwiona, co potwierdza także korespondent *Siecla*, donoszący, że kortezy po uchwaleniu kształtu rządu, wybiorą ze swego łona nowy rząd tymczasowy, któremu powierzą wypracowanie nowej konstytucji, a dopiero po jej zatwierdzeniu, przystąpią do wyboru króla. Według innych źródeł, wybór ten ma się odbyć nie przez kortezy, ale przez głosowanie powszechne, co jednak jest mniej prawdopodobnem.

Ciało prawodawcze francuzkie w swych wydziałach nie udzieliło upoważnienia do wniesienia wspomnianych przez nas interpelacji, proponowanych przez pp. Buffet i Bethmont, lecz dozwoliło na interpelację, proponowaną przez p. Benoist, należącego do krańcowej prawicy. Interpelacja ta ma na celu zwrócić uwagę na nadużycia, jakie miewają miejsce na zgromadzeniach publicznych, odbywających się na mocy nowego prawa uchwalonego w zeszłym roku. Rząd pragnął tej interpelacji, o ile można wnieść z artykułu półrządowego *Constitutionnela*, wykazującego obawy rządu z powodu wspomnianych nadużyć.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 29 (17) stycznia. Izba deputowanych zatwierdziła konfiskatę majątku króla hanowerskiego. Bismarck stwierdził istnienie legji gwelfów i ciągle trwającą agitację gwelfów.

Paryż, 29 (17) stycznia. Według depechy z Aten, Walewski już tam stanął. *Le Public* i *La France* dowodzą, iż w razie starcia pomiędzy Grecją a Turcją, mocarstwa zachowają neutralność.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Wiedeń, 28 (16) stycznia.** Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, na interpelację w przedmocie istniejącej dotąd działalności sądów duchownych do spraw małżeńskich, minister sprawiedliwości oświadczył, że z mocy nowego prawodawstwa w tym względzie, ustala moc prawna sądów duchownych do spraw małżeńskich. Przeciw mogącym wydarzyć się pod tym względem nadużyciom, rząd wystąpi na drodze legalnej, i w razie gdyby prawa istniejące w tym przedmocie okazały się niedostatecznemi, złoży niezwłocznie w izbie nowe projekta do praw. (*Wolffs T. B.*)

* **Peszt, 27 (15) stycznia.** Lloyd węgierski donosi, że przyszłemu sejmowi przedłożony zostanie projekt zaprowadzenia osobnego ministerstwa rolnictwa. Miko ma zostać ministrem rolnictwa, wydział zaś dróg komunikacji przyłączony zostanie do ministerstwa handlu, które zostawać będzie pod kierunkiem Gorvego. (*Corr. Bür.*)

* **Peszt, 27 (15) stycznia.** Kandydaturze p. Bratiano w komitacie surdehalskim (*Reusmarkt*, w Siedmiogrodzie), zaprzecza Lloyd, z powołaniem się na to, że Bratiano, jako nie węgier, nie może posiadać ani czynnego, ani biernego prawa wyborczego, i że nawet w r. 1863, Hodossiu, jako węgier, nie został

przypuszczonym do sejmu hermansztadzkiego, albowiem nie był on siedmiogrodzianinem. (Tamże.)

* *Peszt*, 28 (16) stycznia. *Pester Lloyd* nazywa nonsensem wiadomość, jakoby Franciszek Deak miał doradzać Czechom żądanie delegacji. (Tamże.)

* *Triest*, 28 (16) stycznia. Dziś w nocy wybuchł pożar w banhofie. Składy, magazyny z towarami i komora celna objęte są płomieniem. (Wolff's T. B.)

* *Triest*, 28 (16) stycznia. Część magazynów drogi żelaznej, położona od strony morza, spłonęła, tak iż pozostały tylko mury. Załoga wyratowała większą część towarów, mianowicie znaczną ilość zboża, oliwy, koju i siarki, lecz znaczna masa spirytusu spłonęła. (Tamże.)

* *Triest*, 28 (16) stycznia. W magazynach nadmorskich na stacji kolei żelaznej wybuchł dziś rano o godz. 1-ej na kilku razem punktach pożar. Przyległy spichrz z 350,000 miar zboża został ocalony. Zajął się czynnie ratunkiem dziewięć kompanij załogi dla ocalenia towarów złożonych w niższych piętrach. Z tylnego magazynu usunięte zostały beczki z oliwą, siarką i lojem. Budowle nadmorskie całkiem zgorzały. Tylko spaliła się wielka ilość spirytusu. Szczęściem nie było wiatru. Statki stojące w Darsena zostały oddalone, szkody są ogromne. Namiestnik fmp. Möring, będąc obecnym od godz. 1 do 5 przy pożarze, wydawał sam rozporządzenia. Nikt z ludzi nie zginął. Jeden z żołnierzy został lekko raniony. (Corr. Bür.)

* *Paryż*, 27 (15) stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego, żądanie postawione przez Benoit'a co do wystąpienia z interpelacją w przedmiocie stosowania prawa o zgromadzeniach, przyjęte zostało przez wszystkie biura, podczas gdy żądanie Bethmout'a i Buffet'a co do interpelowania w przedmiocie spraw wewnętrznych i zagranicznych, zostało odrzucone. Sprawdzanie wyboru Dumas'a (syna) w departamencie Gard, wywołało długie rozprawy, w których brali udział deputowani Thiers i Andelarre, oraz ministra stanu Rouher. W końcu wybór uznany został jako ważny. — Komisja finansowa roztrząsała na swem posiedzeniu dzisiejszem kwestję, czy i w jakiej formie ma być złożony w ciele prawodawczym budżet miasta Ljonu. (Wolff's T. B.)

* *Paryż*, 27 (15) stycznia. Jeżeli Grecja nie da w ciągu ośmiu dni odpowiedzi, w takim razie uważane to będzie tu jako odmowa co do poddania się postanowieniom konferencji. Spodziewają się atoli, że Grecja nie odmówi swego przyzwolenia. (Corr. Bür.)

* *Marsylja*, 27 (15) stycznia. Listy z Konstantynopola mówią, że *Levant Herald* zaprotestował przeciwko ogłoszeniu w greckiej księdze niebieskiej depezę p. Delyannis podających fałszywie słowa ambasadorów. P. Elliot oświadczył niektórym osobom, że słowa jego źle były zrozumiane. (Corr. Hav. Bul.)

* *Bukareszt*, 26 (14) stycznia. Minister spraw wewnętrznych w okólniku swoim zakomunikował prefektom, ażeby ściśle czuwali nad utrzymaniem porządku i przeszkadzali wszelkiej propagandzie, mogącej skompromitować neutralność kraju w razie wybuchu wojny pomiędzy Grecją i Turcją. (Tamże.)

* *Bukareszt*, 27 (15) stycznia. Izba deputowanych wykreśliła dotychczasową subwencję ze strony państwa, w wysokości 6,000 franków rocznie, na szkoły katolickie i ewangelickie w Bukareszcie i Galaczu, i uchwaliła takąż sumę na zwiększenie subwencji przeznaczonej dla rozmaitych towarzystw rumuńskich w księstwach dunajskich, oraz w Siedmiogrodzie i na Bukowinie. (Wolff's T. B.)

* *Monachjum*, 27 (15) stycznia. Oświadczenie półurzędowe w *Allg. Augs. Z.* uznaje niezbędność związku południowo-niemieckiego w duchu artykułu IV traktatu pokoju prazskiego, pod warunkiem zjednoczenia się narodowego ze związkami północnym, jako uzupełnienie tego ostatniego. (Wolff's T. B.)

* *Altona*, 23 (15) stycznia. *Altonaer Merkur* podaje następującą wiadomość: Otrzymało tu z pewnego źródła doniesienie o prawdopodobnym postąpieniu Grecji z deklaracją konferencji. Utrzymują, że Grecja nie chce wprost odrzucić deklaracji, ale nastawiać będzie na wprowadzenie do niej zmian i środków łagodzących. Dwór ateński żądać ma, ażeby między innymi w deklaracji uczynioną była wzmianka o dążnościach narodowych greków i o ich prawach moralnych. (Cor. Hav. Bul.)

* *Londyn*, 27 (15) stycznia. Sądzą tu, że zgodzenie się gabinetu greckiego na deklarację konferencji połączone będzie z wielu zastrzeżeniami. (Tamże.)

* *Londyn*, 28 (16) stycznia. Wczoraj ogłoszony został prospekt towarzystwa, które zawiązało się tu dla założenia drutu telegrafu elektrycznego pomiędzy Suezem i Bombayem. Kapitał akcyjny tego towarzystwa oznaczony został na 550,00 fun. ster. —

Ministerstwo osad otrzymało następującą depezę, datowaną 18-go grudnia r. z.: Powstańcy na brzegu wschodnim Nowej Zelandji zostali pobici dwukrotnie. Wojska kolonii skoncentrowane zostaną obecnie na brzegu zachodnim, dla przytłumienia tam powstania. Podług wiadomości z Buenos Ayres z 27-go grudnia, Angostura zdobyta została przez brazylijczyków po dwudniowym oblężeniu. Lopez ratował się ucieczką z kilkoma stami ludzi. (Tamże.)

* (Słowianin.) *Warsz. Dniow.* pisze: Lwowski Słowianin, który spełniając piękne swe zadanie, zaznajamiania wzajemnie pomiędzy sobą słowian, a w szczególności słowian zachodnich z Rosją, o której w Europie panują przewrotne pojęcia, — poświęcił w ostatnio wydanym, 2-im zeszytu większą połowę tekstu, ruskim państwu. Nie dotykając w tej krótkiej wzmiance artykułów postronnych, wymienimy tylko te, które dotyczą Rosji. Artykuł pod napisem: „Generał Milutin”, przedstawia szkic biograficzny wysoce szanowanego ministra wojny, i podaje szczegółowy pogląd na jego naukową, literacką i społeczną działalność. Ważne zasługi okazane Rosji przez tego meża stanu, pobudziły redakcję *Słowianina* do wynurzenia uczuć szczerzego szacunku. W listach „z nad brzegów Uralu”, przedrukowanych z *Przeglądu Tygodniowego*, przedstawione jest jeograficzne i przemysłowe położenie wybrzeża uralskiego. Z *Rus. Inw.* wzięty jest artykuł: „O obecnym położeniu spraw na granicy Rosji z Bucharą”. Potem następują wzmianki o warszawskiej szkole głównej, o projekcie towarzystwa wsparcia literatów, myśli o którym podana została przez nasze warszawskie pisma, o posiedzeniu komitetu słowiańskiego w Moskwie, o gazecie *Szkola ludowa* (Народная школа), wydawanej w roku bieżącym przez p. Miednikowa, o projekcie pomnika dla Bohdana Chmielnickiego i t. d. Przytem *Słowianin* nie zaniedbuje wykazywać potwornego fałszu, który daje się spostrzec czy to w polskim, czy w innym jakimkolwiek obozie. W tym celu, powtórzył pełną wyrzutów odezwę pisma czeskiego *Narod. Listy*, o liście generała Klapki, w którym ten generał dowodzi potrzebę podtrzymania Partji.

* (Sprzedaż bankowych zakładów w młynie parowego na Solcu). Zakłady młyna parowego banku polskiego na Solcu pod Nr: 29117, 2912b, 2913a, oraz posesje oznaczone numerami 2959, 2960a i b i 2961 z gruntami i budowlami jak je bank posiadał, łącznie z inwentarzem, za kontraktem kupna i sprzedaży z mocy Najwyższego upoważnienia w dniu 7 (19) września 1868 r. urzędownie zeznanym, nabył na własność bankier tutejszy Jan Gotlieb Bloch, za sumę szacunkową rs. 484,167 kop. 40 1/4, mającą się uiszczyć półrocznymi ratami amortyzacyjnymi z dołu, licząc po 5 od sta na procent, a 1 od sta na amortyzację kapitału. Pierwsza rata przypada do uiszczenia w dniu 20 listopada (1 grudnia) 1869 r., dalsze zaś raty co pół roku w maju i grudniu. Własność sprzedanych zakładów i nieruchomości przeszła na p. Bloch z datą kontraktu, zaś na naturalny odbiór czyli tradycją posesji, termin oznaczony został w dniu 19 listopada (1 grudnia) 1868 roku. Oprócz nieruchomości, p. Bloch odbiera zapasy zboża, mąki, otrąb i materiałów w wartości rs. 490,000, stanowiące kapitał obrotowy, na pokrycie którego odstąpił bankowi polskiemu przypadającą mu w takiejże wysokości należność od skarbu z procentem 5%. Zakładowi temu, podobnie jak innym fabryczno-przemysłowym, zapewniony jest w banku polskiem kredyt, którego wysokość na rs. 150,000 oznaczoną została. Wolno p. Bloch nieruchomości i zakłady nabyte ustąpić wspólnie bezimiennej lub komandytowej. P. Bloch zobowiązał się do dnia 20 listopada (1 grudnia) 1869 roku zaprowadzić w zakładach młyna parowego zmiany, reperacje i ulepszenia poprzednio przez bank zamierzone na r. 125,000 obrachowane, mianowicie przez zaprowadzenie nowych maszyn w zgorzałej części młyna parowego, przez zwiększenie piekarni i t. p. Przy sposobności tej podajemy dawniejsze zmiany, jakim zakłady młyna parowego pod względem tytułu własności ulegały. Pierwotnie w roku 1826 były one własnością towarzystwa wyrobów zbożowych. W roku 1836 na licytacji subhastacyjnej, nabył je dom handlowy braci Zubińskich i Spół. za sumę r. 195,000. W r. 1840 zakłady powyższe w drodze dobrowolnego układu kupił Piotr Antoni Steinkeier, za sumę r. 90,000. W r. 1853 bank polski stał się właścicielem przez zlikwidowanie ze Steinkeierem wzajemnych obciążunków i należności, w których zakłady młyna parowego przekazane zostały w szacunku rs. 336,314 kop. 27 1/2. Obecnie został właścicielem Jan Gotlieb Bloch.

* (Nowa hipoteczna taryfa Warszawy i Pragi). Z uwagi, że w dotychczasowych tary-

fach w licznych pozycjach mylnie są wykazywane nazwiska właścicieli domów i niezgodnie z wykazem hipotecznym, które to błędy w przedrukach taryf z roku na rok przechodzą i gdy obok tego, jeżeli jest kilku współwłaścicieli w wykazie hipotecznym jawnych, dotychczasowe taryfy nie wymieniają ich wcale, p. Mierzejewski obrońca sądowy, zostający od lat kilku przy wydziale hipotecznym miejskim, opracował z mozolnym trudem nową taryfę na księgach wieczystych ugruntowaną, w której zwykłą koleją ulic, obok wymienienia numerów dawnych i policyjnych, wymienieni będą właściciele i współwłaściciele w zupełnej zgodności ze stanem hipotecznym. Obok zaś innych informacji, w drugiej części, ważną p. Mierzejewski wprowadził nowość, jaka dotąd w żadnej taryfie nie miała miejsca; nowością tą jest alfabetyczny spis właścicieli domów z wykazaniem numeru posiadanej nieruchomości, co w każdej chwili ułatwi znalezienie poszukiwanego nazwiska. Taryfa ta, formatu kieszonkowego, w miesiącu lutym ma opuścić prasę.

* (Obraz epidemiologiczny miasta Warszawy), za miesiąc grudzień 1868 roku, według *Pamiętnika towarzystwa lekarskiego warszawskiego*, był następujący: Katary przewodów oddechowych, bardzo częste; Zapalenie płuc u dzieci, częste; Odra w różnych częściach miasta, łagodna; Szkarlatyna, dosyć częsta, — tu i owdzie z błonicą gardła i puchliną; Rheumatyzm w formie darcia w odnogach, lub flukcji, bardzo częsty. W ogólności liczba chorych nieznaczna. Ospa naturalna, dosyć częsta.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie zapalone być winny: jutro i pojutrze o godzinie 5 min. 15 wieczorem, — a zgazowane: jutro o godzinie 12-ej w nocy, pojutrze o godzinie 1-ej w nocy.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 10	dzis r. 1 kop. 10.
Za frank	" " " 29	" " " 29.
Za złoty ren.	" " " 61	" " " 61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Wysięgi). Na urządzonym na Nowie, na przeciwko pałacu zimowego, hipodromie, petersburskie towarzystwo amatorów koni odbywać będzie w dniach niedzielnych 12, 19 i 26 stycznia, 2, 9, 16, 23 lutego i 1 marca 1869 r., od godziny 2-ej z południa, wyścigi koni klusujących. (*Birż. Wied.*)

* (Wiadomości z Petersburga). Otrzymałyśmy pierwsze 2 numera gazety *Pszczola Północna*, wydawanej w Petersburgu co niedziela, w większym formacie. Pod rubryką „Petersburski listok” między innymi czytamy: Czech Naprawnik wystawił operę ułożoną z motywów ruskich; a inny utalentowany kompozytor czeski, znajdujący się także w Petersburgu, p. Wojaczek, pisze operę „Plennaja” z bitwy poltańskiej. Dwóch Czechów wystawiają opery z motywów ruskich, a nawzajem p. Sierow pisze operę z historii czeskiej „Jan Huss.” W tygodniku ilustrowanym czeskim „Kwiety” pomieszczony został portret W. Łamanskiego, bardzo podobny i pięknie zrobiony. (*Birż. Wied.*)

* (Bukiety). Na bukiety dla pani Patti, w dniu jej wystąpienia, petersburscy miłośnicy muzyki, podług gazety *Nowoje Wremia*, wydali 2,600 rs.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt*, 27 (15) stycznia. *Gaceta de Madrid* donosi, że poselstwo hiszpańskie w Grecji zostało przywrócone, i że mianowany został posłem w Atenach p. Salvador Lopez Guijarro. *Gaceta* z powodu wypadku w Burgos powiada: „Z wszystkiego widać można, że zabójstwo było dziełem rozgałęzionem; aresztowano siedm dziesiąt osób, pomiędzy którymi znajdują się dziekan, wikariusz generałny, czterech kanoników i jeden duchowny”. *Gaceta* zamieszcza kilka telegramów z prowincji, wynurzających oburzenie za z powodu zabójstwa gubernatora w Burgos. (Cor. Bür.)

* *Florenoja*, 27 (15) stycznia. Poseł włoski w Madrycie otrzymał polecenie złożenia oświadczenia, że powołanie księcia Aosta na tron hiszpański byłoby bezwarunkowo bezskutecznym, albowiem książę ten jest domniemanym następcą tronu królestwa włoskiego. Na wybór zaś księcia Genui, Tomasz, dwór włoski spoglądałby bardzo życzliwie. (Tamże.)

* *Londyn*, 27 (15) stycznia. Telegram *Times'a* donosi, że zabójstwo gubernatora w Burgos popełnione zostało przez zakonników; do Burgos wysłane zostały wojska. Korespondent londyński do tego

samego dziennika donosi, że papież odmówił przyjęcia posła hiszpańskiego.

* Zbrodnia dokonana w Burgos wywołała w ludności madryckiej wielkie wzburzenie umysłów. Tłum ludu obalił herby papieżkie, które znajdowały się na gmachu nuncjatury, i spalił je, poczem udał się przed pałac ministerstwa wyznań i żądał, ażeby nuncjuszowi odesłane zostały natychmiast paszporta. Obecny tam podsekretarz stanu miał oświadczyć, że rząd polecił nie wypłacać nuncjuszowi jego płacy i odebrać mu jego pełnomocnictwo. Wyrównywa to odesłaniu mu jego paszportów, lecz czekać trzeba na potwierdzenie tych ostatnich szczegółów, albowiem następująca depesza z Madrytu, datowana 27 stycznia, zaprzecza wiadomości o wyjeździe nuncjusza: „Puszczona dziś w obieg pogłoska, jakoby nuncjusz papieżki opuścił miasto, nie potwierdziła się. Aresztowano redaktora i kilku współpracowników dziennika tutejszego (klerykalnego) *Pensamiento Español*.” — Ze względu na niezbędną potrzebę ustalenia stosunków w Hiszpanji, wynikły w ten sposób wybuch zajścia pomiędzy duchowieństwem i sferami kierującymi ruchem, jest bezwątpienia w wysokim stopniu godny pożalowania, przyczynia się bowiem do znacznego zwiększenia trudności, stojących na przeszkodzie przywróceniu stanowczego i silnego porządku w państwie, i życzyliby należało, ażeby lud hiszpański nie zapominał i w tym wypadku o roztropnym umiarkowaniu, które charakteryzowało w ogólności dotychczasowy przebieg rewolucji. (Nordd. A. Z.)

* Generał Lersundi, który do czasu przybycia generała Dulce na wyspę Kubę, miał tam naczelne dowództwo, przyjechał do Madrytu i miał długą konferencję z członkami rządu tymczasowego. Podług wiadomości zakomunikowanych przez tego generała, powstanie w pomienionej kolonii hiszpańskiej jest jeszcze dalekie końca. Liczy ono wprawdzie tylko 3 do 4 ch tysięcy ludzi źle uzbrojonych, lecz trudności, które przedstawia natura gruntu są tego rodzaju, że ściganie jest prawie niemożliwe. W chwili wyjazdu generała Lersundi z wyspy, utworzył się już był korpus ochotników, złożony z 35,000 ludzi. Składa się on prawie wyłącznie z hiszpanów, którzy mają wszystkie mocne postanowienie bronięcia do ostatka panowania hiszpańskiego, w którym zespolone są ich własne interesa. Blokady brzegów była zupełna. Powstańcy nie mogli otrzymywać żadnych posiłków. Lersundi powiada, że rząd Stanów Zjednoczonych nie popiera powstańców. Przeciwnie, czyni on za dosyć wszystkim reklamom władz hiszpańskich i przeszkadza ciągle formowaniu się oddziałów ochotników. Podług zdania generała Lersundi, położenie rzeczy na wyspie Kubie jest groźne, lecz nie rozpaczne. (Tamże).

* Depesze prywatne z Madrytu uważają wiadomość o wylądowaniu księcia Montpensier w Kadyksie za błędną. W dniu 25 wieczorem odbyła się w Madrycie demonstracja ludowa przeciwko nuncjuszowi apostolskiemu, z powodu odmówienia przez Piusa IX przyjęcia ambasadora hiszpańskiego w Watykanie. (La Fr.).

Austria i Ziemia słowiańskie.

* (Kwestja galicyjska i izba deputowanych.—Decyzja sądowa.—Małżeństwo cywilne.—Ministerstwo). Wiedeń, 26 stycznia. Deputowani galicyjscy prowadzili dziś w dalszym ciągu w izbie deputowanych swą kampanję w sposób, o jakim donoszono niedawno. P. Ziemiałkowski postawił mianowicie w imieniu frakcji wniosek, ażeby izba zażądała złożenia rezolucji sejmowej z 24-go września r. z., dla zgodnego z konstytucją roztrząśnienia takowej. Wniosek ten został wydrukowany i rozdany członkom izby, rozprawy zaś nad nim toczyć się będą mniej więcej na początku przyszłego tygodnia. Wiadomo, że większość izby deputowanych nie ma wielkiej ochoty do zadośćuczynienia w jakikolwiek sposób żądaniom galicyjskim względem autonomji. Nie ma też na teraz żadnych powodów do przypuszczania, że większość ta zmieni swe usposobienie na korzyść galicjan; przeciwnie zdaje się, że ostatnia odpowiedź odmowna ze strony rządu, spotęguje jeszcze bardziej opór stawiany przez większość żądaniom galicyjskim. Zwrócić atoli należy uwagę na tę okoliczność, że większość izby deputowanych jest czynnikiem zmiennym w swych przekonaniach, tak iż lada skinienie pochodzące z wyższych sfer rządowych byłoby dostateczne dla spowodowania takiego zwrotu, że większość da się nakłonić do roztrząsania żądań sformułowanych przez sejm galicyjski. Resztę dzisiejszego posiedzenia izby deputowanych zabrały prawie wyłącznie rozprawy spowodowane ogromną petycją, wystosowaną do rady państwa przez urzędników wszystkich sądów

pierwszej instancji z tej strony Litawy. Lewy kranc postawił wniosek, ażeby rząd złożył podczas teraźniejszej jeszcze sesji projekt w przedmiocie polepszenia bytu tych urzędników przed przeprowadzeniem nowej organizacji sądowej. Wniosek ten został przyjęty. — Nad zakomunikowaną wczoraj decyzją sądu najwyższego w przedmiocie rozstrzygnięcia biskupów co do nieulegania jurysdykcji sądów świeckich, wszystkie prawie dzienniki tutejsze rozwadzają się w obszernych artykułach, przyczem wynurzają swoje zadowolenie z rozwiązania tej kwestji. Zajął się atoli na uwagę ta okoliczność, że właśnie piśmie stojące najbliżej rządu, wspominają o tej decyzji w kilku tylko wyrazach, lub też, jako to czyni *Die Debatte*, wskazują starannie na to, że decyzja sądu najwyższego, pomimo swej względnej doniosłości, nie stanowi jeszcze artykuła prawa, i że artykuł XIV konkordatu może pomimo to uleść jeszcze raz odmiennemu tłumaczeniu, dopóki zbiesienie go nie zostanie zadekretowane i usankcjonowane za pomocą prawa uchwalonego na drodze konstytucyjnej. Czyby to miało wskazywać, że biskupom pozostaje jeszcze środek do wywinięcia się od wyżej wzmiankowanej decyzji sądu najwyższego? — Co się tyczy drugiego ciosu, skierowanego przeciw duchowieństwu w projekcie do prawa złożonym przez deputowanego Sturma w przedmiocie zaprowadzenia obowiązkowego małżeństwa cywilnego, sfery klerykalne nie zdają się żywić żadnych obaw. Dzienniki ministerjalne występują już otwarcie przeciw temu projektowi i utrzymują, że większość niezawodnie nie przyjmie takowego, albowiem głosi on zasadę rozwiązalności małżeństwa, czemu większość nie będzie bezwątpienia potakiwać. Uplynie zapewne z kilka sesji prawodawczych, zanim sfery rządowe zaczną przemawiać za niezbędnością małżeństwa cywilnego. — Bardzo być może, iż dzienniki poruszają znowu za kilka dni kwestję stanowczego obsadzenia posady prezesa ministrów w gabinecie cislitawskim. Należy to, jak wiadomo, do liczby ulubionych przedmiotów pewnej części prasy, nie wyłączając nawet kilku organów półrządowych, użalać się mocno na tymczasowość co do prezydencji w ministerstwie cislitawskim. Za kilka dni pisma te mieć będą sposobność do wszczęcia na nowo tych skarg, albowiem książe Karol Auersperg, były prezes pomienionego ministerstwa, który na powietrzu wiejskiem w Czechach odzyskał całkiem zdrowie, zamierza zająć swe miejsce w izbie panów i wrócić w ten sposób do życia politycznego. Osoby atoli dobrze poinformowane wynurzają wątpliwość, ażeby książe Karol Auersperg miał wielką ochotę do powtórnego objęcia obowiązków prezesa ministrów cislitawskich, przy bliższym zaś zastanowieniu się nad teraźniejszymi stosunkami faktycznymi, odraza jego w tym względzie wyda się aż nadto usprawniwiącą. (Nordd. A. Z.)

Francja.

* (Wiadomości niepokojące). Zdaje się, że dziennik *Patrie* nie zbyt przebiega obecnie w środkach prowadzących go do dopięcia jego celu. Tak między innymi utrzymują, że podane przez ten dziennik, w dniu 27-m b. m., wiadomości niepokojące o położeniu rzeczy w Atenach, obliczone były właściwie na spekulację giełdową, dla wywołania obniżenia kursów. (Nordd. A. Z.)

* (Ciało prawodawcze). W ciele prawodawczem francuzkiem rozpoczną się wkrótce ciekawe rozprawy o stosowaniu w stolicy prawa o zgromadzeniach, nadanego Francji rok temu. Sfery konserwatywne oburzają się na swawolę, z jaką roztrząsano na wielu z tych zgromadzeń najbardziej krańcowe teorie socjalistyczno-republikańskie, które miano za zapomniane od dwudziestu lat i które zostały przyjęte w formie rezolucji. Interpelacja deputowanego Benoist, należącego do prawego krańca, ma na celu zwrócenie uwagi izby na te wybryki. Artykuł w tym przedmiocie, zapewniający kilka szpalt *Constitutionnela* z 27-go stycznia, służy za dowód, że i sfery rządowe spoglądały także nie bez obawy na te wybryki. *Constitutionnel* doradza usilnie tym zgromadzeniom, ażeby umiarkowały swój sposób wyrażania się, albowiem inaczej nowe środki represyjne staną się niezbędnymi. (Nordd. A. Z.)

* (Generał Cialdini), który od trzech dni znajduje się w Paryżu w powrocie swoim z Madrytu, odjedzie dnia 28 stycznia do Florencji. Generał widział się kilka razy z p. Nigra postem włoskim, i odwiedził p. Olozaga ambasadora hiszpańskiego. (La Fr.).

* (Agent rumuński). Paryż, 27 stycznia. Pan Strate agent rumuński doręczył w poniedziałek p. de Lavalette swoje listy uwierzytelniające. Miał on złożyć ministrowi spraw zagranicznych w imieniu swego rządu jak najbardziej zadawalniające oświadczenia. (La Fr.).

Turcja i ziemia słowiańska.

* (Uzbrojenia). Podług wychodzącej w Wiedniu *Generalcorrespondenz*, Porta poleciła swemu najzdolniejszemu inżynierowi, Blum-paszy, rodem prusakowi, ufortyfikować Szeniec, na granicy Hercegowiny i Czarnogórze, ażeby w ten sposób być w stanie przeciąć komunikację pomiędzy Serbją i Czarnogórzem, albowiem żywią w Konstantynopolu obawy, że w razie wojny, oba te księstwa będą działać wspólnie.

Grecja.

* (Usposobienie wojenne). Depesze prywatne z Aten donoszą, że rząd heleński skłonny jest widocznie do postanowień pojednawczych i umiarkowanych; ale mówią one równocześnie o coraz większym wzburzeniu umysłów ludności. Ministerstwo robi jak największe usiłowania dla oparcia się opinji i spodziewają się, że przewycięży trudności napotykane wewnątrz. Zapewniają, że gabinet ateński odniósł się urzędownie do rządów rumuńskiego, serbskiego i bułgarskiego chcąc się dowiedzieć, jakiej postawy chwycą się one w razie wybuchu wojny pomiędzy Grecją i Turcją. Przekonać się on miał o tem, że państwa te trzymać się będą ściśle neutralności, i że żaden z tych krajów nie ma zamiaru trzymać się polityki wojowniczej, jakiej chwyciłby się rząd heleński. (La Fr.).

Anglja.

* (Powstanie w Nowej Zelandji) zaprzęta mocno pisma angielskie. Podług ostatnich wiadomości z 18-go grudnia, wojska odniosły wprawdzie zwycięstwa nad powstańcami na brzegu wschodnim, lecz powstanie trzyma się jeszcze na brzegu zachodnim. Potwierdza się, że powstanie było bardzo rozgałęzione. W rzeczy samej, rzeź w Poverty Bay, o której donoszono niedawno, nie była jedynym wybrykiem krwawym ze strony rokoszan. Na brzegu południowo-zachodnim pod Wangauni, miała miejsce 7-go listopada bitwa rozpaczna. Krajowcy byli oszańcowani w Okutuku i odparli atak pułkownika Whitmore. Musieli oni mieć znaczne powodzenie, co okazuje się z tych wyrazów, że Whitmore cofnął się i „zabrał z sobą wszystkich tych swoich rannych, których mógł dostrzedz.” Dowodzi to, że doznał on zupełnej porażki. Powiadają, że oddział jego, złożony z 300 europejczyków i 80 krajowców oddanych Anglii, stracił 7 ludzi w zabitych i 20 w ranionych. (Nordd. A. Z.)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Wiadomości z placu wojny w Paragwaju są stale tego rodzaju, że stawiać muszą w kłopotcie sprawozdawcę sumiennego. Po niedawnej wiadomości o zwycięstwie odniesionem przez brazylijczyków i o zdobyciu Villety i Angostury, nadeszła następnie ze źródła paragwajskiego inna wiadomość, wręcz przeciwna tamtej. Późniejsze wiadomości paragwajskie donosiły mianowicie, że Lopez znajduje się ciągle w pobliżu Villety i że zajął Angosturę. Wersja ta znajduje potwierdzenie w otrzymanej obecnie wiadomości z Buencs-Ayres, podług której Angostura zdobytą została przez brazylijczyków ostatnich dni zeszłego miesiąca, a zatem nie 11-go grudnia, w którym to dniu zdobytą została Villeta. Tym razem, jak głosi wieść o zwycięstwie, dyktator Lopez ratował się ucieczką nie z dwoma stami, jak donoszono poprzednio, lecz „z kilkoma stami ludzi.” (Nordd. A. Z.)

Rozmaitości.

* (Na ślizgawce w lasku Bulońskim) potracił cesarz Napoleon niechcący chłopczynek i łyżwą rozdarł mu spodnie. Podniósł płaczącego, otarł chustką i pocieszał go jak mógł, lecz naley nie dać się uspokoić, pewtarzając z płaczem, że ojciec będzie się gniewał za rozdarte nowe spodnie. — „No no — rzekł Napoleon — powiedz ojcu, że to cesarz zawinił.” — „Kiedy właśnie tatko nie lubi cesarza” — odpowiedział bez namysłu chłopak.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Bracia Bardet ogrodnicy w Warszawie i ich działalność). Lat 24 upływa, jak na żądanie s. p. Konstantego ordynata hr. Zamojskiego przybyli do kraju naszego pp. Filip i Fryderyk bracia Bardet, ogrodnicy wyższego pod względem naukowym i praktycznym wykształcenia, najzdolniejsi ówczasie pracownicy w sławnych na całą Europę zakładach ogrodniczych Jamin'a w Bourg-la-Roi pod Paryżem. Podniósłszy do świetnego stanu pałacowy ogród ordynatów Zamojskich w Warszawie, rozwinęli oni na ob-

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 651. *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.*

Ogłasza że do regulacji spadku po śmierci:
1. Julji 1-o voto Jasińskiej 2-o von Smyk, właścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 2389 G.

2. Jana Krzyszta Krauze, współwierzyciela sumy rs. 7,500 przez zastrzeżenie na nieruchomości Warszawskiej Nr. 803 ubezpieczonej.

3. Joska Rozenblat właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 2283.

4. Tomasza Mikulskiego, współwierzyciela sumy rs. 1,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1618 F przez zastrzeżenie ubezpieczonej, termin na d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. w kancelarii mojej wyznaczony zostaje.
Jan Masłowski.

N. D. 647. *Pisarz Sądu Pokoju w Brezinie.*

Z powodu śmierci:

1. Rajncholda Mejer, współwłaściciela nieruchomości fabrycznej sytuowanej w mieście Tomaszowie pod Nr. 251 i 252 w dniu 31 Sierpnia (12 Września) 1868 r. następującej, oraz

2. Adama i Agnieszki z Pachów małżonków Jędrzejczyk, współwłaścicieli nieruchomości w mieście Brezinach, dawniej pod Nr. 167 a obecnie 6 położonej, otworzyły się spadki, do uregulowania których, wyznacza się termin prekluzyjny na dzień 4 (16) Sierpnia 1869 r. w kancelarii hipotecznego Sądu tutejszego.

Breziny d. 6 (18) Stycznia 1869 r.
Wiktor Słóarski.

N. D. 8. *Pisarz Sądu Pokoju w Cholmie.*

Po śmierci Tekli Lisowskiej, właścicielki sumy rs. 150, na nieruchomości w mieście Cholmie Nr. 23 ubezpieczonej, otworzył się spadek do uregulowania którego, termin na d. 1 (13) Maja 1869 roku, wyznaczam pod prekluzją.

Cholm d. 8 (20) Października 1868 r.
Stanisław Dobkiewicz.

N. D. 9. *Pisarz Sądu Pokoju w Biele.*

Z powodu następującej śmierci:

1. Chaima Akiermana, właściciela prawa zastawy nieruchomości w mieście Biele pod Nr. 214 i 226, w dziale III, pod Nr. 2, 3 i 4 zapisanego.

2. Frymet Lewinsztejn v. Lebensztejn, wierzycielki sumy rs. 300, na nieruchomości w mieście Biele, pod Nr. 102, w dziale IV, pod Nr. 6 zabezpieczonej, otworzyły się spadki. Wzywam więc wszystkich interesowanych, aby się z prawami swymi w d. 10 (22) Marca 1869 r. jako terminie pod prekluzją do regulacji opanaczonym, w Kancelarii hipotecznego Sądu Pokoju w Biele stawili.

Biała d. 2 (14) Października 1863 r.
Buszkowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 583. *Варшавское Губернское Правление.*

Объявляем, что 27 Января (8 Февраля) с. г. в 12 часов дня в торгово-изуственные торги на отдачу в одиногодичное то есть по конец сего 1869 года, арендное содержание комиссионерских земель расположенных за Иерусалимскою Заставою при кирпичном заводе, протранством около 7 морговъ 109 претовъ. Торги начаты будутъ отъ 100 руб. 50 коп. арендной платы исчисленной по конецъ сего года.

О всехъ прочихъ условияхъ можно ознакомиться ежедневно в Отделении Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правления въ присутственное время.

Рząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie ogłosza in plus licytacja, na jednoroczne to jest po koniec r. b., wydzierżawienie gruntów po Misjonarskich, za rogatką Jerozolimską, przy cegielni położonych, około 7 morg 90 pretów przetrzeni obejmujących. Licytacja zaczęta będzie od rsr. 100 kop. 50, opłaty dzierżawnej po koniec roku bieżącego wyrachowanej.

O innych warunkach dowiedzieć się można w Wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie w godzinach służbowych.

G. Warszawa, 15 Января 1869 г.
Ассесоръ, Добошинскій.
Дьялопроизводитель, Боярекий.

N. D. 584. *Варшавское Губернское Правление.*

На основании предложения Финансового Управления отъ 24 Декабря 1868 года за N. 30822/14921, В ршавское Губернское Правление объявляемъ, что 27 Января (8 Февраля) с. г. в 12 часовъ дня, в торгово-изуственные торги на отдачу в одиногодичное то есть по конецъ сего 1869 года, арендное содержание комиссионерскаго кирпичнаго завода за Иерусалимскою заставою. Явившіеся къ торгамъ конкуренты обяваны представить торговому присутствию, запечатанныя декларации, съ указаниемъ въ оныхъ количества предлагаемой ими арендной платы и съ приложениемъ въ залогъ 100 руб. Отъ самой вышшей предложенной въ декларации суммы, начаты будутъ изуственные торги. О всехъ прочихъ условияхъ можно ознакомиться ежедневно в Отделении Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Правления въ присутственное время.

Na zasadzie reskryptu Zarządu Finansów z dnia 24 Grudnia r. z. Nr. 30822/14921, Rząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe, w sali licytacyjnej tegoż Rządu, odbywać się będzie licytacja, na jednoroczne to jest po koniec r. b. 1869, wydzierżawienie cegielni po Misjonarskiej za rogatką Jerozolimską położonej. Zgłaszający się konkurenci, winni przedstawić na stół licytacyjny deklaracje opanaczowane, z wyrażeniem w nich, za jaką sumę życzyliby zadzierżawić rzeczoną cegielnię i przedstawić na vadum go owizną rs. 100. Od deklarowanej najwyższej opłaty rozpoczęta będzie licytacja ogłosza in plus. O innych warunkach dowiedzieć się można codziennie w Wydziale Dóbr Rządu Gubernjalnego w godzinach biórowych.

G. Warszawa, 15 Января 1868 года.
Ассесоръ, Добошинскій,
Дьялопроизводитель, Боярекий.

N. D. 624. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 7 (19) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opanaczowane deklaracje na dostawę nagród i urządzenie samych zabaw na Placu Ujazdowskim w czasie Świąt Wielkanocnych r. b. 1869 odbyć się mających od sumy na rs. 237 kop. 20, wyraźnie rubli dwieście trzydzieści siedm kopiejek dwadzieścia kosztorysem obliczonej w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opanaczowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów obiętej i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w teje vadum, w ilości rs. 23 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę nagród i urządzenia samych zabaw na Placu Ujazdowskim w czasie Świąt Wielkanocnych w r. b. 1869 odbyć się mających za sumę anslagową wynoszącą rs. 237 kop. 20 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów NN. (pisać literami) pedając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadum w ilości rs. 23 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Staje moje zamieszkanie jest w N. piśmie dnia N. (podpisać wyraźnie imię i nazwisko) Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 r. p. o. Prezydenta, Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major, Witkowski, Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 530. *Окружное Интендантское Управление.*

Въ Комендантскомъ Управлении Брестъ-Литовской Крѣпости, будутъ производиться 10 (22) Февраля торги на переделъ ржи Брестскихъ магазиновъ въ течение настоящаго 1869 года.

Окружное Интендантское Управление

Варшавскаго Военнаго Округа, объявляя объ этомъ, для всеобщаго свѣдѣнія, при-сококупающаго, что торги будутъ производиться рѣшительные безъ переторжки и съ допущениемъ запечатанныхъ объявлений, которые должны быть поданы или присланы въ торговое присутствие Комендантскаго Управления, въ день назначенный для торга не позже 11 ти часовъ утра, съ представлениемъ притомъ залога. Запечатанныя же объявленія, полученные послѣ 11 ти часовъ, считаются недействительными.

Условия, на основаніи коихъ долженъ производиться переделъ ржи съ обозначениемъ размѣра залоговъ, желавшіе могутъ видѣть въ Варшавскомъ Интендантскомъ Управлении и въ Управлении Брестъ-Литовскаго Комсиданта ежедневно, за исключениемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

G. Варшава, 11 Января 1869 года.
Окружной Интендантъ.
Генераль-Майоръ, Хоментовскій.
Начальникъ Отделения,
Полковникъ, Вайнтраубе.

N. D. 582. *Окружное Артилерійское Управление.*

Варшавское Окружное Артилерійское Управление вызываетъ желающихъ принять на себя поставку въ Варшавскую крѣпостную артилерію 50,000 готовыхъ патроновъ къ веволерамъ системы Лефоше 12 м. м. калибра и 42,000 маныхъ капсюлей къ револьверамъ системы Кольга. Торги изуственные, совокупно съ запечатанными объявленіями, окончателъный, безъ переторжки, назначается при Управлении 14 (26) Февраля 1869 г., не позже 11 часовъ утра, когда и прекратится приемъ запечатанныхъ объявленій. Эти объявленія съ подчистками и поправками, надлежащимъ образомъ ре оговоренными, съ обозначениемъ цѣны цифрами, а не прописью, и вообще, не удовлетворяющія въ чемъ либо правиламъ, указаннымъ въ 1909, 1910 и 1912 статьямъ 1 ч. X. Тома Свода гражданскихъ законовъ изданія 1857 г., почитуея недействительными. Торги будутъ производиться особо на патроны и особо на капсюли. Каждый желающій принять участие въ торгахъ, долженъ представить залогъ въ 20% той суммы, за которую предполагаетъ принять на себя поставку патроновъ или капсюлей. Въ залогъ допускаются: наличныя деньги, процентныя бумаги, принимаемыя по подрядамъ военнаго вѣдомства, и вполне благонадѣжное недвижимое имущество, съ установленными о немъ свѣдѣльствами. По окончаніи изуственныхъ торговъ и по вскрытіи запечатанныхъ объявленій, никакія новыя предложенія приняты не будутъ. Условия поставки и образцы патрона и капсюля можно видѣть въ Управлении.

G. Варшава, 15 Января 1869 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Соловѣ.

Старшій Адъютантъ, Полковникъ,
Федоренко.

N. D. 642. Дѣлаю вѣдомымъ, что дня 20 Января (1 Февраля) т. г. в 12 часовъ полдня на торгу Старое-место вмѣняемъ и дня 23 Января (4 Февраля) т. г. в 12 часовъ на этомъ торгу, въ Варшавѣ, законно занятые движимости ясенныя, съ краснаго дерева и палисандровыя, а именно: бюро, столы, кровати, комоды, кресла, канапы, фортепьяно и т. п. разныя вещи, черезъ публичную лicytацию проданы будутъ.

И. Курманъ, Судебный Приставъ.

Podaje do wiadomości, że w dniu 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Stare-miasto zwanym, i w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe na targu tymże w Warszawie, правне зайете ruchomości, jesionowe, machonowe i palisandrowe, jako to: biorko, stoły, łózka, komoda, krzesła, kanapa, fortepian i t. p. różne przedmioty, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 632. *Кутновское Уездное Управление.*

Симъ объявляемъ, что согласно Указа Варшавскаго Губернскаго Правления отъ 10 сего Января N. 123 будутъ производиться торги въ присутствіи Уезднаго Управления 30 сего Января въ 11 часовъ утра, въ сокращенномъ срокѣ, посредствомъ запечатанныхъ деклараций на арендное содержание екотобойни принадлежащей G. Кутно на время съ 1 Февраля 1869 по 1 Января 1872 года.

Торги начнутся объ именьшенной въ 1/4 часть суммы т. е. 1,279 р. 25 к. (in plus). Желающіе участвовать въ торгахъ обяваны будутъ приложить къ декларациі залогъ наличными деньгами въ размѣрѣ

1/10 части вышеозначенной суммы, касовой залогъ сейчасъ будетъ возвращенъ тѣмъ за которыми не останется аренда екотобойни.

Подробныя условия ежедневно въ присутствіи Уезднаго Управления, за исключениемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, могутъ быть предълены желающимъ.

Форма декларациі.

Я ниже подписавшійся (звание, имя, отчество и фамилія, житель города, или деревни), согласно объявленію Кутновскаго Уезднаго Управления отъ 15 Января 1869 г. обяваюсь взять въ арендное содержание екотобойни въ G. Кутнѣ за ежегодную плату . . . руб. . . . к. (прописью) залогъ въ количества . . . руб. при семъ прилагаю.

Годъ, мѣсяць, число и мѣсто жительства, имя и фамилія подписать ясно, четко.

G. Кутно, 16 Января 1869 года.
Помощникъ Кутновскаго Уезднаго Начальника, Будкевичъ.

N. D. 646. *Писарз Трыбунала Цивилнаго w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kuczyńskiego, emeryta, w Warszawie pod Nr. 652 zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego o Józefa Namskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 900, z procentem po 5%, od d. 16 (28) Września 1868 r. i kosztów od Aleksandra i Karoliny z Delegów małżonków Karcewskich, właścicieli nieruchomości Nr. 1442 w Warszawie położonej, w teje nieruchomości zamieszkałych, protokołem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 5 (17) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęta i zaarrestowana została:

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Warszawie, przy ulicy Wielkiej, pod N. 1442, w urzędzie policji wykonawczej cyrkulu 8, w cyrkule administracyjnym 7 i 8, w jurisdycji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału 3-go, gminie Magistratu miasta Warszawy położona, stoi na gruncie emfiteutyicznym, do szpitala S-go Duchy (Marcinkanek) w Warszawie należącym, z którego opłaca się czynsz w dzień S-go Marcina Biskupa Radzie Szczegółowej tegoż Szpitala corocznie po rsr. 4 kop. 50, prawem własności do egzekwowanych dłużników Aleksandra i Karoliny z Delegów małżonków Karcewskich należąc. Nieruchomość ta przez SS-rów Anny Nowakowskiej, jako to: 1. Jana Drac urzędnika Zarządu Finansów, pod Nr. 2763 lit. C. 2. Marjanny z Draców Filipa Drac urzędnika Pocztamtu Warszawskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, pod Nr. 1713 lit. A. 3. Anny z Draców Franciszka Makowskiego urzędnika Okręgu Naukowego Warszawskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, pod N. 1583. 4. Ludwika Filipieckiego w imieniu własnem, i na rzecz córki Laury Julji Zofji 3 imion nieletniej Filipieckiej, z niegdy Zofją z Draców w małżeństwie spłodzonej, pod N-r'em 1103, wszystkich w Warszawie zamieszkałych, na mocy tytułów urzędowych to jest: obligu działanego dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1859 r., przed Józefem Noskowskim Pisarzem Aktowym, dwóch świadectw Karola Hube, Pisarza Kancelarii Hipotecznej w Warszawie pod dniem 20 Lipca (1 Sierpnia) 1863 r. i 26 Lipca (7 Sierpnia) 1863 r. tudzież Uchwały Rady Familijnej w Sądzie Pokoju w Warszawie Wydziału III. pod dniem 6 (18) Marca 1868 roku sporządzonej, protokołem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod dniem 5 (17) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem prawym od dnia 1 Lipca 1867 r. zajęta została na przymuszone wydzierżawienia a raczej dochody tej nieruchomości, na rok jeden od dnia 20 Grudnia 1868 (1 Stycznia 1869) r. do tegoż dnia i miesiąc 1869/70 r., ku czemu termin do odbycia licytacji na gruncie samej że nieruchomości oznaczony został na d. 3 (15) Października 1868 r. godzinę 10 z rana, dozorcą zaś do pobierania dochodów ustanowiony został Edward Selerowski obywatel, w Warszawie pod Nr. 272 zamieszkały, podług zaś załącznienia Komornika Wichrowskiego w protokole zajęcia na przymuszone wywłaszczenie, wedle powziętej na gruncie przez niego wiadomości, termin licytacyjny wyżej oznaczony nie odbył się i dozorca Selerowski część komornianą od lokatorów pobiera; poszukiwana wierzytelność hipotecznie obciążona, przybliżonej rozległości od frontu na szerokość około łokci bieżących 46, a długości około łokci 98, ogółem łokci kwad. 4481 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dem z drzewa budowany, deskami szalowany, parterowy, nad którego dach gont-

mi kryty, wyprowadzone są dwa kominy z cegły palonej murowane.

2. Oficyna z drzewa budowana, deskami szalowana, nad której dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzony jest komin, z cegły palonej murowany.

3. Komórki z drzewa budowane, deskami nakryte.

4. Budowla z drzewa budowana, karpiówką kryta, mieszcząca w sobie wozownią, kloaki, śmietnik i stajnię.

5. Komórka z drzewa budowana gontami i tekturą smołowcą kryta.

6. Komórki z drzewa w słupy postawione, gontami kryte.

7. Studnia drzewem cembrowana z pompą drewnianą, z kolbą żelazną, budką drewnianą kryta.

8. Oficyna masiv z cegły palonej murowana o parterze i mieszaniach poddasznych, nad której dach gontami kryty, są wyprowadzone trzy kominy z cegły palonej murowane.

9. Komórki z drzewa budowane gontami kryte, pod którymi znajdują się piwnice, z cegły palonej murowane.

10. Komórki z drzewa budowane, gontami kryte do szczytu powyższych przystawione.

11. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze z piwnicami, nad której dach dachówką karpiówką kryty, jest wyprowadzonych sześć kominów z cegły palonej murowanych.

12. Ogródek kwiatowy, sztachetami z lat ogrodzony, w którym znajduje się altana z lat i fontanna.

13. Parkan z drzewa w słupy postawiony, długi około łokci 5, wyseki około łokci 3.

14. Parkan z cegły palonej murowany, długi około łokci 4, wysoki około łokci 3.

15. Parkan taki sam jak pod Nr. 13 opisany.

16. Dwa podwórka kamieniami polnemi brukowane.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod N-rem 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu na ręce Apolinarego Szymanowicza, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału III, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości N. 1442 w Warszawie położonej d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymanej, wpisane zostały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedają dyrygować będzie Józef Naimski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 7 (19) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 612. *Pisarz Trybunału Obywatelskiego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Dąbrowskiego, właściciela cukierni w Warszawie pod Nr. 162/3 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 z procentem 5% od dnia 11 Sierpnia 1868 r. i kosztów od Juliana Plocer obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2274c. położonej, w Warszawie pod Nr. 1549i. zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 21 Września (3 Października) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2274c. przy ulicach Miłej i Muranów pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, w cyrkule policyjnym IV, administracyjnym IV, V i VI, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na grun-

cie emfiteutycznym położona, prawem własności do Juliana Plocer obywatela, w Warszawie pod Nr. 1549i. zamieszkałego należąca, zaś w dzierżawnym posiadaniu na lat trzy za kontraktem urzędowym przed Wincentym Helcman Rejentem w dniu 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. sporządzonym, za cenę roczną rsr. 1,000 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 3,000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o 2-ch piętrach, nad dach której dachówką holenderką kryty wyprowadzone są trzy kominy murowane.

2. Kamienica masiv murowana od ulicy Muranowskiej jednopiętrowa, nad dach której dachówką karpiówką kryty są wyprowadzone cztery kominy murowane.

3. Oficyna z balii w słupy, szalowana deskami, o parterze i pierwszym piętrze, nad dach której dachówką holenderką kryty jest wyprowadzony jeden komin murowany.

4. Komórka z desek w słupy, deskami kryta.

5. Budynek z balii w słupy postawiony, dachówką holenderką kryty, w którym nadole kloaki, stajenka, wozownia, na górze zaś komórki.

6. Studnia baliami cembrowana deskami obita zieloną malowazą z korbą żelazną, około której jak również na trotkach przy budynkach pod pozycją 1 i 2 jest bruk.

Oprócz lokalu zajmowanego przez rządzącą i ośmiu lokatorów w nieruchomości tej mieści się 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczegółole w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 24 Września (6 Października) 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości dnia 26 Września (8 Października) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymanej, wpisane zostały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedają dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 9 (21) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 7 (19) Stycznia 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości oznaczył na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1869 r. godzinę 10 z rana, który termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1,000.

Warszawa d. 15 (27) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 640. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bogumiła Przepańkowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 1463 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izzydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,600 z procentem 6% od dnia 1 Kwietnia n. s. 1868 r. i kosztami od Izraela i Gitli z Turkieltraubów małżonków Majblat kupców w Warszawie pod Nr. 2613 zamieszkałych, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 9 (21) Września 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaareztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 158 w Warszawie przy ulicy Gołębiej czyli Nowomiejskiej, w gminie Magistratu miasta Warszawy w cyrkule policyjnym i administracyjnym I. w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 60 położona, prawem własności do Izraela i Gitli z Turkieltraubów małżonków Majblat kupców w Warszawie pod Nr. 2613 zamieszkałych, należąca w posiadaniu tychże zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 430 czyli arszynów 344 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania.

1. Kamienica z cegły palonej masiv murowana o parterze, dwóch piętrach i facjacie oszklonej do oświetlenia schodów, o dwóch kominach nad dach dachówką kryty wymurowanych.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach pod pół dachem dachówką i blaszą u okapu krytym, mieszcząca na parterze kloakę o drzwiach podwójnych z dołem.

3. Komórka z desek na sztorc postawiona z jednemi drzwiami z jednym kominem blaszanym, nad dach blaszany wyprowadzonym.

4. Podwórko kamieniem polnem wybrukowane z ryzostokiem przez sień do ulicy prowadzącemu.

W nieruchomości tej oprócz stróża znajduje się siedmiu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczegółole w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Izzydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod N. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 20 Wrześ. (2 Paźdz.) 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości dnia 25 Września (7 Października) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedają dyrygować będzie Izidor Karśnicki Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 8 (20) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Grudnia 1868 roku, 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r., 7 (19) Stycznia 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 158 w Warszawie przy ulicy Gołębiej czyli Nowomiejskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 7 (19) Stycznia 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczony nieruchomości na dzień 7 (19) Lutego 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 3,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku przez biegłych wynaleść się mającego.

Warszawa d. 13 (25) Stycznia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 641. W dniu 20 Stycznia (1 Lutego) 1869 r. o godzinie 10 z rana na targu przy trzech Krzyżach i 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r. o godzinie 2 z południa na targu Grzybów, prawnie zajęte nieruchomości, jako to: meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, sosnowe, lanszafy, rądle miedziane, samowary i mozdzierze mosiężne, dywany i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski Komornik.

N. D. 657. Prawnicy zajęte dochody nieruchomości Nr. 1624/5 w Warszawie przy ulicy Żurawiej położonej. na rok jeden, poczynając od dnia 10 Marca (1 Kwietnia) 1869 r. do tegoż dnia 1870 r. przez publiczną licytacją wydzierżawione będą.

Termin do licytacji na gruncie tejże nieruchomości na dzień 10 (22) Lutego r. b. godzinę 11 rano przed podpisaniem Komornikiem oznaczony został.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 300, a każdy przystępujący do licytacji, złoży na ręce Komornika rs. 75, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będzie.

Warunki przejrzane być mogą w kancelarii podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1776a. zamieszkałego, każdodziennie od godziny 3 do 6 po południu.

M. Magnuski Komornik.

N. D. 648. Prawnicy zajęte objekta, jako to: futra, meble jesionowe, machoniowe, fortepian, różne wiaa, garderoba męzka i kobieca, zegarek, różne naczynia kuchenne i t. p.; w dniu 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. o godz. 10 rano na placu rynek Starego miasta; w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) o godz. 10 rano na Muranowie, o godz. zaś 11 rano przy ulicy Solec w domu Nr. 2947a.; w dniu 23 i 24 Stycznia (4 i 5 Lutego) o godz. 10 rano na Grzybowie i w d. 27 Stycznia (3 Lutego) r. b. o godz. 10 rano za Żelazną bramą przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Władysław Karwowski Komornik.

N. D. 649. W dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r. o godzinie 11 z rana na gruncie folwarku Służewcu w Powiecie Warszawskim przy drodze bitej do miasta Piaseczna prowadzącej położonego, różne meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, fortepian palisandrowy, lustra, miedz kuchenna, srebra stołowe, konie, stadnina, powozy, żyta w snopkach kóp 300, pszenica w snopie kóp 300 i owa kóp 100 i t. p. objekta przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

Wichrowski Komornik Apel.

N. D. 643. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Ruchomości po niegdy Gabryelu Moszku Golsztadt pozostałe jako to: meble, garderoba, bielizna, sprzęty gospodarskie, srebra, kosztowności i miedz, na mocy upoważnienia Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 12 (24) Grudnia 1868 r. sprzedane będą przez licytację publiczną w d. 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. o godzinie 11 z rana w domu pod Nr. 947 przed podpisaniem Rejentem odbyć się mająca.

Stanisław Jasiński.

N. D. 644. W dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. o godz. 11 z rana w Przedmieściu Pradze przy Warszawie na targu końskim, meble, w d. 23 Stycznia (4 Lutego) t. r. o godz. 11 z rana we wsi Rabinie, O-gu Łodzińskim, meble, zboże w snopie, powozy, konie i aparat gorzelniany, w d. 28 Stycznia (9 Lutego) t. r. o godz. 11 z rana w mieście Tomaszowie, P-cie Brzezińskim, Gub. Petrokowskiej, rozmaite ruchomości i naczynia miedziane przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.

N. D. 645. Prawnicy zajęte ruchomości, a mianowicie, rozmaite bielizna, w drodze egzekucji sądowej w d. 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południu w Warszawie na targu publicznym 3-y Krzyże zwanym, przez publiczną licytacją sprzedana będą.

Warszawa dnia 15 (27) Stycznia 1869 r.

N. Mierkowski, Komornik.

N. D. 639. Судебный Приставъ при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго.

Извѣщаетъ публику, что 1 Февраля с. г. въ 10 часовъ, за Железною брамою въ Варшавѣ: разные желѣзные, мѣдные, жестяные и проч. лавочные товары и т. п.; 5 с. м. въ 11 часовъ тамъ же: мебель маговевая, ясинован, разная мѣдная посуда и вещи, гардеробъ и бѣлье мужское и т. п., 8 с. м. въ 9 часовъ, при Трехъ Крестахъ: альгерка мѣховая, бѣлье мужское и т. п., какъ законно описанные за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы.

Станиславъ Нагорский.

N. D. 650. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się

CENIK Składu Płótna i Bielizny Stołowej S. LILIENTHAL.

N. D. 658. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się

Cennik Towarów F. FENIGSTFJNA